

Huisarts André van Loenen heeft een dokterspraktijk en is directeur van Medisch Centrum Zaan zorg waar verschillende hulpverleners met elkaar samenwerken. Om de week schrijft hij voor deze krant.

Moet ik 200 patiënten afstoten?

Het is ochtend, 1 januari 2019. Mijn goede voornemen om meer te gaan sporten krijgt een andere wending bij het lezen van een artikel 'Huisartsen willen naar 15 minuten per patiënt', waarover de laatste tijd veel in het nieuws is geweest. Het insinueert dat huisartsen dat in het verleden nooit hebben gewild, maar dat is natuurlijk niet zo. Door de Nederlandse zorgautoriteit wordt ieder jaar berekend en bepaald uit hoeveel patiënten een praktijk bestaat om een huisartsenpraktijk te kunnen runnen, voldoende patiënten per uur van zorg te kunnen voorzien en wat de huisarts daarvoor mag declareren (consulten, verrichtingen, inschrijftarieven, en dergelijke). Dat betekent dat bij een consult van 10 minuten de huisarts 6 patiënten per uur kan zien en bij 15 minuten 4 per uur, logisch toch?

Om meer tijd voor de patiënt te hebben is er bedacht dat het aantal patiënten per praktijk daarom maar kleiner moet worden. Maar wat betekent dat in de dagelijkse praktijk?

1. Het afstoten van 200-300 patiënten uit de eigen praktijk om het aantal patiënten in de praktijk te verlagen?

Wie bepaalt wie dat zijn en krijgen deze patiënten dan een brief dat ze niet meer welkom zijn? Waar moeten die patiënten dan naar toe?

2. Geen nieuwe patiënten meer in de praktijk aannemen? Nu al kunnen veel patiënten in diverse regio's daarvoor moeilijk een huisarts vinden.

3. In mijn praktijk betekent 15 minuten per patiënt per dag gemiddeld 12 patiënten minder zien. Ik werk vaak tegelijk met een andere huisarts in de praktijk, daarvoor geldt dan hetzelfde, dus in totaal 24 patiënten per dag minder. Wie gaat die dan zien? Ofwel 120 patiënten minder per werkweek die echter allemaal nog bij de huisarts terecht willen.

4. Een extra huisarts mee laten werken? In een tijd van schaarste aan huisartsen? Vind er maar eens een.

5. Stel dat de financiën zodanig zijn dat een extra huisarts mogelijk is. Is er dan wel een extra spreekkamer?

Mijn sporten zal knokken zijn. Knokken om, ondanks de diverse spannende ontwikkelingen in de huisartsengeneeskunde, samen met vele collega's u als patiënt van goede zorg te blijven voorzien. Mijn grootste wens is dat de huisartsgeneeskundige zorg niet zal gaan lijden en wordt afgebroken onder de tsunami aan uitdagingen die er aan staat te komen.

